

Arrest

nr. 285 186 van 21 februari 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. GALAN
Regenschapsstraat 43/1
1000 BRUSSEL

tegen:

de gemeente Jette, vertegenwoordigd door de burgemeester

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 12 augustus 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de *“beslissing tot niet in overwegingname van zijn verzoek tot gezinshereniging van 31 augustus 2021, aan hem betekend op 15 juli 2022”* (bijlage 19quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 18 augustus 2022 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 22 november 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BEECKMANS, die loco advocaat A. GALAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat F. MOTULSKY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 31 augustus 2021 beslist de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Jette tot niet-inoverwegingneming van de aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie die verzoeker wenste in te dienen als echtgenoot van een Nederlandse onderdaan. Dit is de bestreden beslissing, die verzoeker op 15 juli 2022 ter kennis wordt gebracht en die luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 50, § 1, derde lid / artikel 52, § 1, derde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag,

ingediend op ~~31/08/2021~~ 15 JUL. 2022

door de genaamde / de persoon die verklaart te heten

[H.W.] [...]

[...]

van Marokko nationaliteit (te zijn),

niet in overweging genomen.

Reden van de beslissing : huwelijk per volmacht

Het burgerschap van de Unie is niet bewezen overeenkomstig artikel 41, eerste lid van de wet van 15 december 1980, en artikel 46 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, en de bloed- of aanverwantschapsband of partnerschap met een burger van de Unie is niet bewezen overeenkomstig artikel 44 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981".

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft ervoor geopteerd een synthesesmemorie neer te leggen. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) doet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) uitspraak op basis van de synthesesmemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 41, § 1 van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken (hierna: de Taalwet Bestuurs-zaken).

Hij vat het middel in zijn synthesesmemorie samen als volgt:

"Artikel 41§1 van de wet op het gebruik der talen in bestuurszaken voorziet dat de centrale diensten gebruik maken van een van de drie talen die de particulier in haar communicatie met haar gebruikt. Verzoeker heeft gebruik gemaakt van de Franse taal voor zijn verzoek tot gezinshereniging. Zowel zijn aanvraag als alle door de administratie in verband met zijn zaak afgegeven documenten zijn in het Frans opgesteld:

- het verzoek tot regularisatie op basis van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 en de daaropvolgende ontvangstbevestiging*
- het verzoek tot gezinshereniging en het model 2, met inbegrip van de daarin opgenomen handgeschreven informatie, die door de verwerende partij als ontvangstbewijs wordt afgegeven*
- de klacht van verzoeker bij de federale ombudsman*
- het volledige administratieve dossier van de gemeente met betrekking tot deze aanvraag*
- de oproeping van verzoeker met het oog op zijn inschrijving, voorafgaand aan een nieuwe weigering van verwerende partij om een beslissing mee te delen*
- alle mededelingen van de raadsman van verzoeker aan verwerende partij*

Zowel zijn verzoek als de documenten in verband met zijn verzoek die aan de administratie werden overgemaakt waren in het Frans opgesteld. Toch werd de beslissing tot niet in overwegingname in het Nederlands opgesteld.

Deze beslissing kon niet in het Nederlands opgesteld zijn zonder de voornoemde wet te schenden.

Daarenboven veroorzaakt ze schade aan verzoeker in de mate dat ze hem de toegang tot het gerecht verhindert. Hij diende niet enkel de beslissing te laten vertalen om deze te kunnen begrijpen maar daarenboven is hij ertoe verplicht een Nederlandstalige procedure te doorlopen en zijn verweer te laten vertalen.

In haar observatienota stelt verwerende partij dat de wet op het gebruik van talen in bestuurszaken niet is geschonden, op grond dat:

- verzoeker heeft documenten overgelegd die door de rechtbank van Turnhout in het Nederlands zijn gelegaliseerd
- de echtgenoot van verzoeker heeft de Nederlandse nationaliteit,
- er is geen bewijs van de taalkeuze van het Frans.

Artikel 41, lid 1, van de wet op het gebruik van de talen in bestuurszaken heeft alleen betrekking op de taal die door particulieren in hun contacten met de administratie wordt gebruikt, en geenszins op de taal van de door particulieren neergelegde stukken, noch op hun nationaliteit of die van hun echtgenoten, en nog minder op de taal waarin zij met hun verwanten communiceren. De aangevoerde motieven van de verwerende partij ter rechtvaardiging van het gebruik van het Nederlands in de bestreden beslissing vallen niet binnen de werkingssfeer van de wet en zijn in tegenspraak met zowel het feit dat zij in haar contacten en communicatie met verzoeker gedurende de gehele zaak stelselmatig het Frans heeft gebruikt, als met de stukken in het dossier.

Alle stukken van het dossier tonen immers aan dat verzoeker zich in het Frans tot verwerende partij heeft gericht, die hem herhaaldelijk in het Frans heeft geantwoord, de bestreden beslissing is het enige document waarin verwerende partij het Nederlands heeft gebruikt

Bovendien is het administratieve dossier van verwerende partij, en met name al haar communicatie met de vreemdelingendienst en de federale ombudsman in het Frans gesteld, hetgeen een verder bewijs vormt dat verzoeker bij zijn aanvraag het Frans heeft gebruikt.

(zie dossier van de gemeente Jette)."

3.2. Verweerder repliceert in zijn nota met opmerkingen als volgt inzake de ingeroepen schending van de Taalwet Bestuurszaken:

"Wat de vermeende schending van de taalwet betreft, is het zo dat de verzoekende partij documenten voorlegt die gelegaliseerd werden door de rechtbank in Turnhout (in het Nederlands dus), dat zijn echtgenote de Nederlandse nationaliteit heeft en dat dit ook wellicht de taal is geweest waarin er gecommuniceerd werd, zodat de bestreden beslissing wel degelijk rechtsgeldig in het Nederlands kon worden genomen. Er wordt alleszins niet aangetoond dat er sprake is van de Franse taalkeuze door de verzoekende partij. De door verzoekende partij aangehaalde bepalingen en beginselen worden niet geschonden."

3.3. Artikel 41, § 1 van de Taalwet Bestuurszaken – dat deel uitmaakt van het *"Hoofdstuk V. – Gebruik van de talen in de diensten waarvan de werkring het ganse land bestrijkt"* – luidt als volgt:

"De centrale diensten maken voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend."

De bestreden beslissing gaat evenwel uit van de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Jette, en dus niet van een dienst *"waarvan de werkring het ganse land bestrijkt"*.

De gemeente Jette is gelegen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, waardoor niet de bepalingen van voormeld Hoofdstuk V, maar wel deze van *"Hoofdstuk III. – Gebruik van de talen in de plaatselijke diensten"*, *"Afdeling III. - Brussel-Hoofdstad"* van toepassing zijn. Het in deze laatste afdeling opgenomen artikel 19, lid 1 luidt als volgt:

"Iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad gebruikt in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is."

Nu de taalwetgeving de openbare orde raakt, herkwalificeert de Raad het opgeworpen middel ambtshalve naar een ingeroepen schending van artikel 19, lid 1 van de Taalwet Bestuurszaken, dat in een gelijkaardige bepaling voorziet als artikel 41, § 1 van deze wet en een gelijkaardig principe hanteert dat het bestuur in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal moet hanteren.

3.4. Verzoeker voegt als stuk 15 een in het Frans opgestelde bijlage 2 van 15 januari 2021 die bevestigt dat de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente Jette de aangifte heeft ontvangen dat verzoeker zijn hoofverblijfplaats heeft overgebracht naar een adres in Jette. Op deze bijlage werd met de hand bijgeschreven: *"demande de regroupement familial sur base de l'art. 40bis"* (vertaling: *"aanvraag tot gezinshereniging op grond van artikel 40bis"*). Omtrent dit stuk stelt verzoeker in zijn feitenrelaas als volgt: *"Op 15 januari 2021 heeft verzoeker zich wederom aangeboden bij de Gemeente Jette om een verzoek tot gezinshereniging in te dienen."*

De Gemeente heeft geweigerd deze te akteren en heeft verzoeker een “model 2” afgeleverd ook al vroeg verzoeker hier niet om. (stuk 15)

Op aandringen van de raadsman van verzoeker die met hem aanwezig was heeft de Gemeente de melding “verzoek tot gezinshereniging op basis van artikel 40bis” toegevoegd, het werkelijke voorwerp van het verzoek van verzoeker.”

In zijn feitenrelaas stelt verzoeker verder dat hij zich opnieuw aanmeldde bij de gemeente Jette op 30 april 2021, vergezeld door zijn raadsman, maar dat de gemeente andermaal weigerde om zijn verzoek te akteren, “*onder het voorwendsel dat [hij] de staving stukken niet zou hebben voorzien*”. Hij vervolgt dat “*[w]ederom [...] op aandringen van de raadsman die verzoeker vergezelde een document [werd] opgesteld waaruit blijkt dat de Gemeente geen gevolg gegeven heeft aan het verzoek tot inschrijving van verzoeker*”. Hij verwijst naar zijn stuk 17. Dit document, opnieuw opgesteld in het Frans, attesteert dat verzoeker zich op 30 april 2021 aanmeldde bij de dienst vreemdelingen van de gemeente Jette met het oog op zijn inschrijving die niet werd geakteerd (“*s’est présenté le 30 avril 2021 au service des étrangers en vue de son inscription laquelle n’a pas été actée*”). Het in het administratief dossier voorhanden zijnde attest van 30 april 2021 bevat verder volgende handgeschreven vermeldingen: “*mariage par procuration*” en “*l’avocate a accompagné faire 19ter sur base de 40bis avec une mention pour l’OE*” (vrije vertaling: “*huwelijk bij volmacht*” en “*betrokkene was vergezeld door zijn advocate voor een bijlage 19ter op basis van artikel 40bis bedoeld voor de Dienst Vreemdelingenzaken*”).

Verzoeker vervolgt in zijn feitenrelaas dat hij “*het initiatief [nam] om een afspraak te bekomen om een nieuw verzoek tot familiehereniging in te dienen daar er niet het minste gevolg gegeven werd aan het vorige verzoek. Hij bewam een afspraak op 15 juli 2022 waar hij een nieuw verzoek formuleerde.*

Wederom weigert de Gemeente zijn verzoek te akteren.

Na aandringen van de raadsman van verzoeker die ook aanwezig was die de gemeente verzocht een beslissing te betekenen en deze te motiveren en verzoeker niet nogmaals zonder meer weg te sturen ontdekte de Gemeente plots in haar dossier dat er reeds een jaar eerder een beslissing genomen is, op 31 augustus 2021. Deze beslissing betrof een bijlage 19quinquies maar werd echter nooit aan verzoeker betekend.

Het betreft de bestreden beslissing, op grond van dewelke de administratie is overgegaan tot het wijzigen van de datum van betekening alvorens deze aan verzoeker te betekenen aan het loket op 15 juli 2022.”

Verweerder geeft in zijn nota met opmerkingen niet aan deze feitenweergave te betwisten.

Het administratief dossier bevat verder nog mailcorrespondentie – opnieuw volledig in het Frans – tussen de Dienst Vreemdelingenzaken en de gemeente Jette, waaruit blijkt dat verzoeker reeds sinds 6 november 2020 zonder succes tracht zijn verzoek tot gezinshereniging met zijn Nederlandse echtgenote aanhangig te maken bij het bestuur. Op 30 augustus 2021 herinnerde de Dienst Vreemdelingenzaken de gemeente Jette eraan dat, overeenkomstig artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de aanvraag tot gezinshereniging ofwel niet in overweging moet worden genomen door middel van de bijlage 19quinquies indien de verwantschapsband niet is aangetoond ofwel in overweging moet worden genomen door de afgifte van een bijlage 19ter indien de verwantschapsband wel is aangetoond. Op 31 augustus 2021 antwoordde de gemeente Jette dat zij een bijlage 19quinquies hebben uitgevaardigd en dat zij de betrokkenen zullen uitnodigen om deze bijlage te overhandigen.

3.5. Gelet op wat voorafgaat en op de voorgelegde stukken, stelt de Raad vast dat verzoeker zich zowel op 15 januari 2021 als op 30 april 2021 aanmeldde bij de gemeente Jette met het uitdrukkelijke verzoek om een aanvraag voor een verblijfskaart als echtgenoot van een Nederlandse onderdaan in te dienen. De voorliggende stukken, waaruit de intentie tot het indienen van deze aanvraag blijkt, zijn telkens gesteld in het Frans, waardoor kan worden aangenomen dat verzoeker zich richtte tot het bestuur in het Frans. Ook de correspondentie tussen de gemeente Jette en de Dienst Vreemdelingenzaken in verband met de stappen die verzoeker zette bij de federale ombudsman zijn trouwens gesteld in het Frans. Afgezien van de bestreden beslissing is het volledige dossier van verzoeker bij de gemeente Jette in verband met zijn aanvraag gesteld in de Franse taal. Verzoeker dient bijgevolg te worden bijgetreden in zijn betoog dat hij zich voor zijn aanvraag tot gezinshereniging overeenkomstig artikel 40bis van de Vreemdelingenwet heeft gericht tot de gemeente Jette in de Franse taal, waardoor – overeenkomstig de Taalwet Bestuurszaken – ook de door de gemeente Jette genomen beslissing om deze aanvraag niet in overweging te nemen in de Franse taal diende te zijn gesteld.

3.6. Het verweer in de nota met opmerkingen maakt niet dat hierover anders moet worden geoordeeld. Verweerder wijst erop dat de handtekening van de beëdigd vertaler die de huwelijksakte van het Arabisch naar het Frans vertaalde voor echt werd verklaard door een Nederlandstalige rechtbank. Nog wijst hij op de Nederlandse nationaliteit van verzoekers echtgenote. Hij stelt dat het Nederlands dus “wellicht” de taal was waarin er werd gecommuniceerd en niet wordt aangetoond dat er sprake is van een Franse taalkeuze. Zoals verzoeker correct opmerkt in zijn synthesesmemorie heeft de regeling in de Taalwet Bestuurszaken evenwel alleen betrekking op de taal die door de particulier zelf in zijn contacten met de administratie wordt gebruikt. Enkel relevant is de taal die verzoeker gebruikte toen hij zich richtte tot de gemeente Jette voor het indienen van zijn aanvraag overeenkomstig artikel 40bis van de Vreemdelingenwet. Alle voorliggende stukken wijzen erop dat verzoeker zich hiervoor bediende van de Franse taal. Niets wijst erop dat verzoeker op enig ogenblik de Nederlandse taal zou hebben gebruikt.

3.7. Samen met verzoeker moet dus worden vastgesteld dat verweerder door de bestreden beslissing in het Nederlands te nemen de Taalwet Bestuurszaken heeft miskend.

3.8. Het onderzochte middel is, in de aangegeven mate, gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Een verder onderzoek van de overige middelen is, gelet op wat voorafgaat, niet langer aan de orde.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Jette van 31 augustus 2021 tot niet-inoverwegingneming “*van zijn verzoek tot gezinshereniging*” wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig februari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS